

Angielscy optymiści i pesymiści o przyszłym urządzeniu świata

Wymiana listów między Trumanem i Ojcem św. — Kościół anglikański a Rzym. — Stosunek rządu polskiego do Kościoła w świetle procesu krakowskiego. — Polska a Niemcy

(Korespondencja własna).

London, 2. września 1947.

W ciężkiej atmosferze kryzysu gospodarczego, nakładającego na każdego bez wyjątku obywatela brytyjskiego bardzo dotkliwe ograniczenia, podział społeczeństwa na optymistów i pesymistów występuje tym jaskrawiej. Niekiedy poławiają go nawet poziom informacyjny prasy brytyjskiej, unikającej mówienia o przykrej prawdzie — za wyjątkiem okazji wykorzystywania jej dla polemiki partyjnej — a towarzyszą sprawy światowe w powodzi sensacji kryminalnych i sportowych, nie dając przeciętnemu obywatelowi dostatecznego pola orientacyjnego w obecnej sytuacji. Przeważnie więc ten podział się zarysowuje na tle intencji, wiary, przepowiedni, pobożnych życzeń, nastrojów itp., przede wszystkim o czysto wiary lub niewiary.

Z pesymistami nie warto dyskutować. Lubują się oni w przedstawianiu wszystkiego na czarno, w przewidywaniu najgorszego, do zniszczenia świata przy pomocy bomb atomowych łącznie. Wierzą oni więc w załamanie się wkrótce wszelkiej współpracy pomiędzy „wzrośniętym a zachodem”, w podział świata na dwa wrogie bloki, podział idący poprzez środek Niemiec, oraz trwanie takiego stanu rzeczy przez okres długi, wieloletni, aż do nowego kataklizmu, w którym „zginie cywilizacja” i „upadną resztki ludzkości do poziomu pierwotnego”.

Optymiści, wychodząc raczej z teoretycznego założenia absurdalności podobnego pesymizmu, a nie mając chłobno realnych argumentów do budowania swoich tez na współczesnej rzeczywistości, przywiązują do „rozgrzewki” rosyjsko — amerykańskiej znaczenie przełomowe, uważając ją równocześnie za bliską punkt kulminacyjny i decydujący. Dlatego też skłonni są przede wszystkim do „planowania” przyszłości „po rozgrzewce”, czyli do dyskusji o projektach urzędowania świata po „zawarciu pokoju”. Projekty te idą coraz ogólniej i zgodniej w kierunku „państwa światowego” jako ostatecznego celu, nadpaństwa o strukturze federalnej, powoli mającego się wyodrębnić z O.N.Z. i z „federacji kontynentalnych”.

Zdaniem optymistów, „przełom” zdecydowany przede wszystkim o podłożu ideologicznym przyszłego porządku światowego, przy czym wierzą oni w tryumf właśnie idei chrześcijańskiej nad wszelkim materializmem, zarówno komunistycznym, jak kapitalistycznym. Olbrzymie wrażenie wśród optymistów wywołała ostatnia wymiana listów pomiędzy Ojcem św. a prezydentem Trumanem. Papież cieszy się bowiem olbrzymim autorytetem moralnym w anglikańskiej Anglii, która, jak wykazały słynne rozmowy pomiędzy s.p. Kardynałem Mercier a s.p. lordem Halifaxem, posłabych chętnie na łączność z Kościołem, byleby — co jest niemożliwym — uznana została „sukcesja kanoniczna”. Episkopat anglikański (i byłaby Papież „pogodził się” (!) z rolą „pierwszego wśród równych”). W każdym razie głowa państwa największej potęgi światowej zwraca się o pomoc do następcy św. Piotra w ciężkiej walce o „nieuniknione zwycięstwo prawdy i słuszości” nad „każdą kłamstwem i kaźdą niekolektywistyczną organizacją życia ludzkiego”.

Żas Ojciec św. w swojej odpowiedzi zapewnia Prezydenta „i wszystkich obrońców praw człowieka o pełnym współdziałaniu Kościoła Bożego”. Odpowiadając na stwierdzenie przez p. Trumana konieczności zapewnienia światu prawdziwego pokoju na podstawach moralnych, Pius XII wskazuje na odwieczną martyrologię Kościoła w obronie człowieka przed tyranią — martyrologię powtarzającą się na oczach współczesnej ludzkości pod władzą „złych potęg” i „przemocy fizycznej”.

Liberalny „Manchester Guardian” uważa tę wymianę listów za wyraz „sojuszu religijnego” pomiędzy Papieżem a Prezydentem Stanów Zjednoczonych A. P., przeciwko niebezpieczeństwu kolektywizmu i przeciwko groźbie ubóstwa państwa. „Nie ma kompromisu z wrogami Boga” stwierdza Ojciec św. równie mocno, jak Prezydent przyrzeka nie ustawać w wysiłkach o zapewnienie wolności wszystkim ludziom.

Ten „sojusz” pomiędzy Watykanem a Białym Domem” tym większe zrobił wrażenie w sferach politycznych W. Brytanii, że rola Kościoła katolickiego w opozycji krajów europejskich przeciwko totalitaryzmowi marksistowskiemu jest tutaj w pełni doceniana. Elementy antykatolickie, których w Anglii jest sporo, rolę tę nawet przesadzają. W każdym razie różnice odporności narodów z „zależnej kurtyny” bardzo ściśle wydają się być zależne od siły wpływów katolickich wśród nich. Prawosławie przeważnie wysługuje się dyktatorem, a protestantyzm jest oportunistyczny. Oburzenie na czynizm wyroku nad Petkowem, w Jugosławii — Anglicy skąd, że jednak w Polsce Komuniści nie zdobyli się na aż tak jaskrawe zbrodnie w stosunku do kierowników demokra-

Rok - Année XXXIX.

SOBOTA, 6. września 1947. — L E N S (Pas-de-Calais) — SAMEDI, 6. Septembre 1947.

Nr. 210.

Narodowiec

Quotidien démocratique pour la défense des intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise

LENS (Pas de Calais)
r. Emile Zola, 101, - Tel: 227

R. C.: Bâthme 21231
C. C.: Lill 10657

Wydawca i nakładca:
Directeur - Fondateur:

Michał KWIATKOWSKI

Zakład w r. 1909
Fondé en
Sabordé Mai 1940 - Reparu Dec. 1944

CENA 4 fr.
PRIX

W kołach politycznych nie wątpią, że

p. Ramadier uzyska dziś wotum zaufania ale nie zmniejszy to trudności dla rządu

5 godz. trwały obrady posłów socjalistycznych, zanim uchwalili głosować za wotum zaufania. — Delegacja SFIO z p. Guy Mollet odbyła konferencję z p. Ramadier'em w sprawie zastawiania uchwał lyońskich

Paryż. — Zgromadzenie Narodowe zebrało się w piątek rano o godz. 9.30, celem odbycia głosowania nad wotum zaufania dla rządu, zażądaniem przez premiera Ramadier'a w środę w związku z subwencją na węgiel.

W czwartek odbyły się rozmowy polityczne i narady grup parlamentarnych.

Członkowie klubu poselskiego partii socjalistycznej radzili 5 godzin, zanim uchwalili większością głosów poprzeć swojego własnego Premiera.

Przed obradami p. Ramadier przyjął delegację komitetu kierowniczego Partii Socjalistycznej, złożoną z pp. Guy Mollet, Charles Lussy i Daniela Mayera w sprawie uzgodnienia wymagań rządu ze stanowiskiem zajętym przez Kongres SFIO odbyty w Lyonie.

Posłowie M.R.P. uchwalili zaufanie rządowi już dnia poprzedniego.

Zespół lewicy postanowił określić swoje stanowisko w sprawie piątkowej deklaracji premiera Ramadier'a w Zgromadzeniu Narodowym.

Prasa na ogół jest zgodna, że Zgromadzenie uchwali rządowi zaufanie, i że nie będzie przesilenia rządowego podczas wakacji parlamentarnych. Prasa jest atoli zgodna, że wotum zaufania nie zmniejsza nawet trudności dla rządu wynikających z sytuacji politycznej i gospodarczej.

Belgijski minister Handlu
u min. André Philip'a

(Foto: France-Clips)
Min. Gospodarki Krajowej, André Philip, odbył naradę z belgijskim ministrem Handlu, p. Vanderauerem.

Rozbił się samolot „Dakota”

3 zabitych, 8 rannych

ATENY. — Grecki samolot transportowy typu „Dakota” rozbił się w kilka minut po starcie z lotniska w Hassani. Trzech ludzi zginęło, ośmiu zostało rannych.

Zatonął żaglowiec „La Marie”

BREST. — Zatonął żaglowiec „La Marie”, który wyruszył z Brestu w poniedziałek na wyprawie morską. Mając na pokładzie 4-ch marynarzy. Nie wiadomo, z jakich powodów nastąpiła katastrofa, gdyż brak wszelkich wiadomości o losie żaglowca. Na wybrzeżu znaleziono jednak część sprzętu i resztki rozbitego statku. Zanęś przekonaną, iż 4 marynarzy utonęło.

Walki w Indonezji mimo „zaprzestania ognia”

BATAWIA. — Źródła holenderskie donoszą, iż od czasu zawieszenia działań wojennych, czyli od 4 do 31 sierpnia br. zginęło w czasie walk niekontrolowanych 106 osób cywilnych, a 290 odniosło rany. Komunikat holenderski nie wspomina słowem o stratach wojskowych.

Rząd polski winien zakazać wszelkiego wywozu żywności

Polska otrzyma z Rosji 300 tys. ton zboża

Brak jeszcze dalszych 300 tysięcy ton obok katastrofalnego braku tłuszczów

Warszawa. — Rozgłoszona warszawska podała do wiadomości w dniu 4-go września br., iż w wyniku ostatnich rozmów polskiej delegacji gospodarczej w Moskwie, Polska otrzyma 300 tysięcy ton zboża z Rosji.

Rzeczoznawcy polscy oceniają jednak, iż deficyt zbożowy Polski wyniesie 600 tysięcy ton do końca 1948 r., to znaczy o 200 tysięcy ton mniej, niż w roku ubiegłym.

Zagadnienie zboża w Polsce oraz pomocy zagranicy, jest główną troską polityki polskiej. Tegoroczna susza zmniejszyła zbiory kartofli i buraków, które pierwotnie zapowiadały się dobrze. Wiadomo, iż w Polsce kartofle i buraki stanowią główne produkty rolnicze obok niewystarczających zbóż. Sprawa cukru i paszy dla bydła stała się znowu zmartwieniem rolników polskich.

Po odmowie amerykańskiej, Polska za przykładem innych państw Europy Wschodniej, skierowała się do Rosji, gdzie zbiory pszenicy, żyta i jęczmienia mają być bardzo dobre.

Pomoc rosyjska jednak nie jest wystarczająca i nie wiadomo, w jaki sposób braki zostaną uzupełnione.

Wobec tego, że na 10 dzień w Polsce 8 (wedle urzędowych stwierdzeń), jest zagrożonych głodem, i wobec katastrofalnego braku tłuszczów, brak chleba stanie się ciężkim ciosem dla ludności, Rząd polski powinien natychmiast zakazać wywozu wszelkiej żywności z Polski w takich warunkach.

Wojna domowa w Grecji

Rozmowy o utworzenie rządu koalicyjnego

Partyzanci zajęli część Teb, 60 km. od Aten

Ateny. — Generał Zervas, dawny minister Policji i Bezpieczeństwa Publicznego w rządzie Maximosa, poinformował Tsaldarisa, iż partia jego, formuła Narodowi Liberalowie nie udzielił poparcia Populistom w czasie głosowania nad wotum zaufania dla jednopartyjnego rządu.

Rozmowy w sprawie utworzenia gabinetu koalicyjnego toczą się dalej i biorą obrót pomyślny. Parlament odrzucił się do soboty, by rządowi umożliwić dokończenie rozmów.

Ateny. — Komunikat radiowy, nadany z kwatery generała Markosa donosi 4-go września br. w nocy, iż znaczne siły partyzantów zajęły część miasta Teb, położonego 60 km. od stolicy greckiej. Komunikat dodaje, iż pomimo zaciętych kontrataków wojsk rządowych, partyzantom udało się utrzymać zajęte pozycje. Nacisk oddziałów partyzantów przybiera formę bardziej zdecydowaną.

Mobilizacja urzędników państwowych w Grecji

ATENY. — W „Dzienniku Urzędowym” ukazał się dekret zarządzający mobilizację urzędników państwowych i zakazujący od czwartku podejmowania strajków.

Zarządzenie mobilizacyjne oraz zakaz strajków wydane zostały w związku z tym, iż pracownicy państwowi zażądali ostatnio podwyżki płac i zagrożili strajkiem. Dla uprzedzenia akcji strajkowej, rząd wydał zarządzenie mobilizacyjne.

Poza tym, jak to już donosiliśmy, rząd grecki wydał dekret zakazujący komentowania wszelkich wiadomości o walkach z partyzantami. Odciąża cała prasa grecka będzie zobowiązana do ogłaszania jedynie komunikatów sztabu generalnego.

Pięć z rządu wotum zaufania

Rząd premiera Ramadier wysunął kwestię zaufania po raz piąty; pierwszy raz 20. marca 1947 r. w sprawie uchwalenia kredytów wojskowych dla Indochin; drugi raz 2. maja w sprawie blokowania zarobków i cen, kiedy ministrowie komunistyczni przestali należeć do rządu.

Trzeci raz kwestia zaufania była postawiona w sprawie polityki gospodarczej rządu 2. lipca br.

Wreszcie 9. sierpnia br. wysunięta została kwestia zaufania w sprawie projektu ustawy wyborczej. We wszystkich tych głosowaniach rząd miał za sobą około dwie trzecie głosów Zgromadzenia Narodowego.

Premier Ramadier o wolnej sprzedaży wina

Paryż. — Premier Ramadier podczas tygodniowej konferencji prasowej potwierdził, że począwszy od 10. września br. sprzedaż wina będzie wolna.

Tegoroczny zbiór wina, oświadczył Premier, będzie większy niż przeszłoroczny i wyniesie 41 do 42 milionów hl. Zbiory w Algierze szacować można na 9 do 10 milionów hl. Cena litra wina w sprzedaży detalicznej, wahać się będzie w granicach 45 do 50 fr.

W sprawie mięsa oświadczył Premier, że rząd nie zamierza w chwili obecnej uciekać się do nowych zarządzeń.

Ruch zarobkowy i protestacyjny

Paryż. — Manifestacje niezadowolonych z warunków życiowych w niektórych okolicach ustaty, w innych natomiast rozpoczęły się.

W Paryżu zebranie sekretarzy uni lokalnych (C.G.T.) wezwowało robotników do zaprzestania pracy we wszystkich przedsiębiorstwach paryskich, w piątek, o godz. 18-tej i przybycia na wielką manifestację na Polu

Wnioski prokuratora w procesie krakowskim

Zażądał szereg wyroków śmierci, a dla reszty więzienia od 5 do 15 lat

Kraków. — Proces krakowski 17-tu oskarżonych dobiega końca. Po kilku tygodniowym przewrocie sądowym, prokurator Klimow - Klimowiecki wygłosił w dniu 4. września br. przemówienie końcowe w czasie którego przedłożył wnioski domagające się kary śmierci dla kilku oskarżonych członków WIN z Niepokoleńskim na czele, oraz kary więzienia dla reszty. Jeśli chodzi o kary więzienia, to wahał się one od 5 do 15 lat.

Klimow zażądał kary 15 lat więzienia dla Stanisława Mierzwę, zastępcę Sekretarza Generaln. Polskiego Stronnictwa Ludowego.

W ten sposób słynny proces 17 działaczy politycznych w Krakowie przejdzie do historii jako proces, który miał na celu nie tyle ukarać winnych z WIN, ale miał stworzyć podstawę do dalszych procesów w akcji wymierzonej przeciwko wybitnym działaczom PSL.

Przypominamy, iż prokurator Klimow, to znany prawnik lwowski, który za czasów sanacyjnych był pułkownikiem starostą w Sanoku, we Lwowie i Gorlicach, gdzie dał się poznać jako karierowicz bez skrupułów, jako zwolennik metod łamania szeregów robotniczych w czasie strajków, strzelania do chłopów w czasie strajków chłopskich, oraz przetrzymywania na rozkaz wojskowych i komendantów „Strzelca”.

Proces krakowski żywo przypomina podobną falę prześladowań politycznych i procesów przeciwko chłopom stronnictwom we wschodniej Europie, jak np. w Rumunii, Bułgarii i w Grecji.

Rozmowy francusko - włoskie w sprawie unii celnej

RYM. — Oświadczone tutaj urzędowo, że rozmowy francusko - włoskie w sprawie unii celnej między Francją a Włochami, rozpoczną się 15-go września.

Aresztowano jednego z głównych zdrajców, który wydał Niemcom działacz francuskiego Ruchu Oporu

Paryż. — Donoszą o nowym aresztowaniu w związku ze zdradą, popełnioną w czasie wojny. Nazwisko aresztowanego trzymane jest na razie w tajemnicy.

W r. 1943 brytyjska służba przeciwzespółgowska stwierdziła, że jedna z jej gałęzi kontynentalnych, znana pod nazwą „French Section” i uważana za jedną z najpotężniejszych i najtajniejszych organizacji francuskiego Ruchu Oporu, zdziaskotowana została aresztowaniami.

Sądzono wówczas, że dwaj oficerowie kanadyjscy, Magalaster, zwany Bertrand i Pickergill, zwany „Valentin”, aresztowani przez Niemców, zdradzili tajemnicę pod wpływem tortur. Obydwa zginęli zresztą w obozie koncentracyjnym.

Cena ziemniaków u producentów od 6,50 — 9 fr. za kg. w hurcie

Paryż. — Wobec manewrów spekulacyjnych na rynku ziemniaczanym, rząd postanowił ponownie wyznaczyć ceny normalne.

„Journal Officiel” podaje następujące urzędowe ceny hurtowne ziemniaków:

Gatunek luksusowy (Hainault Raquetenelle): 9 fr. kg.; Binte i gatunki podobne (długie i poidługie): 8 fr.; żółte, okrągłe: 7,50 fr.; inne gatunki przebrane: 7 fr.; a gatunki nieprzebrane: 6,50 fr. za kilo.

Ograniczenia w zużyciu elektryczności

PARYŻ. — Kierownictwo elektrowni francuskiej ogłosiło, że począwszy od piątku, za wyjątkiem niedziel, nastąpić będzie w Paryżu i okolicy, w razie potrzeby, przerwa w rozpraszaniu prądu elektrycznego, którego brak na skutek suszy i wzrostu zużycia prądu. Zależnie od dzielnicy, przerwa nastąpi w godzinach od 7.30 do 13-tej i od 13-tej do 19-tej. W południe, w czasie obiadowym, nie będą przerywać, elektronicznie staną się będą zapewne dostawa prądu w godzinach od 11.30 do 13.30 i po godz. 18.30.

Ograniczenia w zużyciu prądu elektrycznego zastosowane będą również w prowincji już w czwartek.

13 miliardów franków więcej w obiegu

PARYŻ. — Ostatni tygodniowy bilans Banku Francji, wykazuje w porównaniu z tygodniem poprzednim wzrost banknotów w obiegu o 13.469 milionów franków. Obecnie znajduje się w obiegu ponad 888 miliardów franków.

Marsowym, Autobusy i kolej podziemna zatrzymują się na godzinę, od 15.30 do 16.30. Służba telefoniczna na pocztę nie ulegnie przerwie. Paryska C.F.T.C. wezwala robotników na wiec o godz. 17-tej w sali Mutualité.

W Laon robotnicy nieomal jednogłośnie wypowiedzieli się za podjęciem pracy. Spodziewano się podjęcia pracy w piątek rano, w Saint-Quentin zorganizowano referendum w sprawie wyznaczenia dnia podjęcia pracy. Unia departamentalna proponowała zakończenie strajku w piątek rano, strajkujący natomiast wypowiadali się za podjęciu działania. Spór strajkowy referendum.

W Clermont-Ferrand strajk ograniczony jest do fabryk Michelin, Bergougnan oraz około dziesięciu przedsiębiorstw przemysłowych. Niezadowolone wśród robotników jest jednak wielkie i obawiają się dalszego rozszerzenia się strajku.

W okolicy Clermont-Ferrand strajkują robotnicy fabryk produktów chemicznych.

W Montbéliard bez zmiany. Nadal strajkuje 20.000 robotników.

W Besancon Unia syndykatów dep. Doubs wydała hasło strajku generalnego, ograniczonego do 48 godzin. Strajk rozpoczął się w piątek rano, nie obejmując służby publicznej ani piekarni.

W dep. Loire strajk częściowo rozszerzył się w czwartek na wszystkie zakłady grupy Firminy. Produkcja spadła o cztery piąte.

W Reims, syndikat drukarzy zarządził strajk generalny w całym departamencie Marne, żądając podwyższenia zarobków.

W Lille, Roubaix i Tourcoing nastąpiło odroczenie w przemysle włókienniczym. Pracodawcy zgodzili się przyznać podwyżkę w ramach układu C.G.T. — C.N.P.F.

Strajk w północnej Anglii rozszerzył się na 50 lokalni

LONDON. — Strajk w okolicy Yorkshira w północnej Anglii przybrał jeszcze ostrzejszą formę. Obecnie w Grimsby i okolicy strajkuje 60 tysięcy górników brytyjskich w 50 lokalach. Jedynie w 4 szlachach pracuje część górników.

Obecnie traci W. Brytania dziennie 60 tysięcy ton węgla. Niektóre gazownie i elektrownie w Yorkshire przystąpiły już do wprowadzania w życie znacznych ograniczeń węglowych.

Wiadomości krótkie

AJACCIO. — Robert Prigent francuski minister Zdrowia Publicznego przybył na Korsykę, by zbadać stan sanitarny na wyspie. Zajmie się on szczególnie zbadaniem chorób, których podłożem są bagna tamtejsze.

LONDON. — Trzy statki wiozące nielegalnych imigrantów żydowskich ze słynnego „Exodus 1947”, osiągnęły wyspę Calais we Francji i płyną na wschód.

RYM. — W północnych Włoszech zanotowano strajk 600 tysięcy robotników rolnych, którzy żądają rewizji dotychczasowych warunków pracy.

KOPENHAGA. — Gustaw Rasmussen, duński minister Spraw Zagranicznych po przybyciu do Waszyngtonu, jako delegat Danii na Zebranie plenarne O.N.Z. omówi z Marshalllem zagadnienie Grenlandii.

WARSZAWA. — Polski minister Rolnictwa Jan Dab-Kozłowski odwiedził 4 września br. 12 3 miliony 400 tysięcy rolników polskich skorztało z reformy rolnej.

NEW-DELI. — Mahatma Gandhi przetrwał głodówkę, którą odbywał od 73 godzin, by wymusić przerwanie bariłowych walk w Kalkucie pomiędzy Muzhmanami, Sikhami i Hindusami. Przyczynę złożył Mahatma odpowiednią deklarację, iż rozruchy ustana.

OTTAWA. — Ekspedycja kanadyjska powróciła z blegna północnego i oświadczyła, iż blegm magnetyczny na północy przesłuszał się o 350 km. na przestrzeni ostatnich 15 lat.

SINGAPORE. — W czasie eksplozji w jednym z magazynów powstał pożar, powodując śmierć 7 osób. 5 osób zostało zranionych, 2 zaś inne zginęły w czasie walki z ogniem.

PRETORIA. — Premier Afryki Południowej marszałek Smuts zgodził się na wzięcie udziału w ceremoniach ślubnych księżny, Elżbiety z por. Mountbattenem.

Głosy dyskusyjne Czytelników

„Polska sprawiedliwa”

„Urzędowa” prasa warszawska przedstawicieli we Francji szafuje hojnie „Polską ludową”. Sama może nie wierzy tym magicznym słowom — sama wie, co nasz lud w Ojczyźnie sądzi o budowniczych „Polski ludowej” — ale — dlaczego nie pisać o Polsce ludowej — skoro „panowie obszarzni” pozostali zagranicą, za obszarami Ojczyzny.

Nie będziemy uprawiali polityki. Będzie nam chodziło o to, aby z „Polski ludowej” raczej przejść do Polski sprawiedliwej.

Wiemy, że sami „niżsi” w Polsce być nie mogą, choć nawiasem, poza tymi z Wyklic Trójki — są tylko niżsi...

W każdym społeczeństwie mamy „wyższych” i „niższych”, bogatych i ubogich. Równości są w niebie nie będzie w znaczeniu komunistycznym. Będzie sprawiedliwość. Słuszna zapłata za miarę wielkości zasług.

Pomysł czytelniku. Syn twój będzie do szkół. Skończy uniwersytet. Zostanie bogatym. Będzie lekarzem, adwokatem, inżynierem... Czy nie przysięga, że pochodzi z kudu? Czy tak każe, jak i inni wysocy do stołnicy, których ojciec lub dziadkowie chodzili jeszcze za pługiem nie powiedzą nam, że są z ludu?

Na co więc nienawidzić do tych, co wychodzą z mas — i dzięki jedynie inteligencji wybijają się ponad środowisko... — jest niejasne, bo to słowo czasem przeciwstawia się inteligencji, czasem bogactwu, a czasem „urodzin”. A jeśli słowo „lud” jest niejasne, to przysięga, że i wyrażenie Polska ludowa nie będzie jasniejsze. A na niejasnym pojęciu ustroju państwa budować nie można.

Przypuścimy, że „ludem” nazwiemy właścicieli, robotników fabrycznych dalej ludzi będących na niższych stanowiskach czy to w służbie prywatnej, czy na kolei, poczcie, w handlu lub przemyśle, w ogóle ludzi biedniejszych, mniej wysoko stojących na drabinie społecznej. Dlaczego tedy mieliby rządzić? Czy dlatego, że ich jest więcej? Że „lud” tak pojęty, ma mieć w rządzie największą ilość miejsc nie wynika z tego, by miał wszystkie. Przecież sami nasi „demokraci” twierdzą, że „lud” tworzy największą część kraju a nie całość... (Stąd ta większa część jest „obywatelską”).

Rządzenie państwem, to rzecz trudna. Jeżeli trudno dom budować, maszynę urządzić — o ileż trudniej kierować wielkim państwem, gdzie krzyżuje się tysiące sprzecznych interesów.

Ktoż jest do tej trudnej rzeczy odpowiedzialny? czy ten, co się uczył dużo i czytał i myślał — czy ten, co mało albo nie ma w głowie. Jeżeli bez nauki, ani lekarzem ani szewcem zostać nie można — to jakżeby można bez głębokiej nauki porwać się do rządzenia państwem?

Prawa do rządzenia państwami nie można mierzyć liczbą. Łącznie z liczbą i zdolnością rozumową wchodzi w rachubę. Może się stać chłopek ześrodkowany do chorego a jeden lekarz. I ktoś lepiący udegi. Podobnie rzecz się ma z rządami państwami. Nie powinno chodzić o to kogo jest więcej, ale kto lepiej potrafi.

Ale powie ktoś dość „pańskich” rządów. Czas żeby lud przyszedł do władzy. Będzie rządzący, ale krzywdy nie zrobi sobie... Prawda że w przeszłości mało dbano o dobro ludu. Dbano o dobro swoje, swojego państwa — i to było źle. Lecz dopuszczając lud do władzy, samemu ludowi czyni się krzywdę. Bo tym samym zabija się oświatę bez której kraj musi upaść.

Ktoś robił wynalazki, co pchnęły świat na inne tory? Kto zasiał wiedzę z której czerpią dzieci dzisiaj w szkołach? Nie idzie w parze: chodzenie za pługiem i zagłębianie się w naukę. Bóg podzielił pracę. Jedni mają pracować głową, inni rękami. Tak było i będzie. Nie myślimy, że przyjdzie czas gdy będą sami panowie i sami „obywatele”.

Powtarzam, że gdybyś chciał, aby tylko lud coś znaczył, aby tylko on rządził zabijbys

Po wyborach na Węgrzech

Chrześcijańscy Demokraci trzecią najsilniejszą partią

Budapeszt. — Wybory na Węgrzech przyniosły niespodziankę, jeśli chodzi o partię Demokratów Ludowych wyznających program chrześc.-demokr., którzy zdobyli 805.450 gł., uzyskując 58 mandatów poselskich. Przywódcą tej partii jest dr. Barankiewicz.

W wywiadzie udzielonym korespondentowi „Manchester Guardian” dr. Barankiewicz oświadczył, iż partia jego jest wyrazem tradycji, ideałów ludowych i katolickich społeczeństwa węgierskiego. Uważa on, iż reprezentuje ona ten sam kierunek polityczny, jaki reprezentują we Francji M.R.P., a we Włoszech Chrześcijańscy Demokraci de Gasperi’ego, oraz partie katolickie w innych państwach.

Główny zrabid państwa tej partii obejmuje postępową przebudowę społeczną w myśln wskazań etyki chrześcijańskiej i reformy w duchu nowoczesnym, uwzględniające interesy zarówno węgierskiego świata pracy, jako też gospodarstwa narodowego.

Wreszcie Partia Demokratów Ludowych wypowiada się za ochroną wolności jednostki, oraz prawa własności. Dr. Barankiewicz, jak go określa korespondent „Manchester Guardian” jest „przywódcą obozu świadomego

Z pogrzebu ofiar...

— My z wami! — podbiega Robert. — A ja z wami! — krzyczy z rozpaczą Tankred do Rajmunda, lecz grabia St. Gilles odsuwa go ręką z niechęcią.

— Nie potrzeba mi szczytności ku obronie — bełkocze. — Jeszcze się Prowansalscy nielekni Normanów! Tuluz! Moja Tuluz!

— Do bron! Tarento! Ama! —

— Co to?... Czy już w grodzie posłyszano o zwadzie i naciągającej bitwie? Najpierw w katedrze, potem we wszystkich kościołach poczynają bić dzwony na trwogę, na lament, na o-pamiętanie...

— Ej, na Boga, co się dzieje? Czy nieprzyjaciół podchodzi?... —

Książęta spoglądają wokół siebie zdumieni. W zaciętej złości wszystko widzieli czerwono i nie zdawali im się dziwny purpurowy odłask wypielający komnatę. Sposprężają go dopiero teraz. Wybiegają na dwór. Czerwono pół nieba! Kłęby dymu i szeroka tuma na zachodzie!... O święty Jerzy, patronie! Podobna tuma na wschodzie!... —

— Luno, dymy, pęk skier w północnej dzielnicy miasta! Noc jest jaśniejsza niż dzień! —

— Miasto gore! Gore z czterech stron! Ratować miasto! Goreją pa-

lata...

— Miasto gore! Gore z czterech stron! Ratować miasto! Goreją pa-

lata...

— Miasto gore! Gore z czterech stron! Ratować miasto! Goreją pa-

lata...

— Miasto gore! Gore z czterech stron! Ratować miasto! Goreją pa-

Polozenie w Polsce w świetle mów posłów klubu P.S.L.

Budżet (VI)

Na pozór może się wydawać, że budżet w gospodarstwie prywatnym i państwowym ma taki sam cel t. j. wykazanie rozchodów i dochodów i wyliczenie na ich podstawie salda. Jeśli to ostatnie jest dodatnie wówczas o gospodarstwie prywatnym można powiedzieć, że jest dochodowe, a więc racjonalnie prowadzone. Nie zawsze jednak saldo dodatnie w budżecie państwowym oznacza dochodowość i racjonalność gospodarki państwowej. Będziem w tym miejscu przedstawić budżet państwowego można ukryć duże sumy pieniędzy, które tylko pozornie mają służyć danemu celowi a w istocie przeznaczone są na inny. Widoczne jest to wówczas, gdy sumy wydatków podane są w wysokości globalnej t. zn. nie są rozbite na części. Stąd zasadniczym wymogiem budżetu w państwie demokratycznym jest jego jawność a więc jak najmniej wydatków globalnych, tajnych. Na ostatniej sesji budżetowej stwierdził to min. skarbu mówiąc: „historia walki o demokrację to w znacznym stopniu historia walki o jawność budżetu państwowego”. Ale czy słowem min. Skarbu odpowiada prawda zawarta w układzie budżetu?

Pozycje tajne w Budżecie polskim wynoszą aż 90 miliardów zł. t. zn. połowę ogólnej sumy wydatków. W tym 48 miliardów przypada na „wyżywienie ludności”, 25 na wojsko a 17 na Urząd Bezpieczeństwa czyli Bezpieczeństwo. Minister Skarbu nie zadał sobie trudu wykazać na jakie potrzeby, przy zastosowaniu jakiego rozdzelnika ma być zużyta ta kolosalna suma 48 miliardów zł. na „wyżywienie ludności”. W dodatku debata budżetowa wykazała, że w budżecie poszczególnych ministerstw umieszczone zostały również niemałe sumy na „wyżywienie”. Zagadkowść tych tym trudniej zrozumieć jeśli się zważy, że Polska jest

obecnie eksporterem takich artykułów żywnościowych jak bekony i jaja.

Co do wydatków na wojsko i Bezpieczeństwo bardzo dobitny skomentował je poseł Z. Żuławski, weteran P.P.S.: „Obowiązkiem wójty Rządu jest nie to, by stwarzał silne armie i korpusy bezpieczeństwa — bo te apoteozy sily mieliśmy już dość za naszej — lecz to, by był sprawiedliwy, by sprawiedliwie rozdzielał plony pracy ludzkiej, by nie deklamował, lecz rzeczywiście nie dopuszczał do wyzysku jednego człowieka przez drugiego — i by umiał zorganizować pożyteczne i celowo pracę ludzką, która jest jedynym bogactwem społeczeństwa”.

Używając określenia posła Z. Żuławskiego, tych deklamacji, tak w polityce jak i gospodarce państwowej, jest niesłychanie wiele. Wychodzą one na jaw w sposób bardzo jaskrawy po bliższym przyjrzeniu się budżetowi Min. Przemysłu i Handlu, a więc tak bardzo okrzykanemu resortu „genialnego” min. Minca. Po stronie dochodów w budżecie ogólnym Przemysł figuruje wpłatą 38 miliardów zł. Mogło by się więc wydawać, że ta suma pochodzi rzeczywiście z zysków realnych tej wielkiej maszyny państwowej, jaka jest przemysł. Rozczaruje nas jednak księga długów krótko i średnioterminowych, którą prowadzi Narodowy Bank Polski. Księga ta nam mówi, że na koniec marca 1947 r. suma wszystkich kredytów, udzielonych przez N. B. P. wyniosła 97,4 miliarda zł. z tego kwoty na przemysł przypada 42,6, a na handel 50 miliardów zł. A więc wpłata przemysłu 38 miliardów od skarbu Państwa jest fikcją. Wpłaca on bowiem tylko część sumy pożyczkowej w Narodowym Banku Polskim. Rodzaj dochodów w budżecie państwowym ma również swoją wymowę. W naszym budżecie, prócz pozornych 38 miliardów od Przemysłu, inne poważniejsze wpłaty pochodzą od Monopoli N. p. Monopol Spiritusowy wnosi do Skarbu 26 i pół miliarda zł., „Dochód ten — zauważa referent budżetowy P.S.L. pos. Bryja — nie przynosi zysku, tylko nikomu, bo ani Rządowi ani społeczeństwu”. Niemniej duże wpływy dają podatki bezpośrednie (dochodowe, gruntowe) i to więcej wpłat przy noszą przedsiębiorstwa prywatne, niż państwowe. „Wież w ciągu roku 1946 — mówi poseł Bryja — otrzymywała dwukrotną podwyżkę podatku gruntowego. Nie ma ustalonego dla wsi systemu podatkowego, a Min. Skarbu na odcinku rolnictwa wciąż ten system reformuje dość jednostronnie”. To jednostronne, krzywdzące, traktowanie wsi poseł Bryja widzi również w polityce kredytowej Nar. Banku Pol., który w roku 1946 na potrzeby wsi przeznaczył 6 i pół miliarda zł. ale z tego więcej niż połowę kredytów zjadły majątki państwowe. Tak samo minimalny jest udział wsi i sektora prywatnego na odcinku kredytów inwestycyjnych, mieszczących się w planie trzyletnim.

Zamek, w którym po ślubie zamieszka następczyni tronu W. Brytanii

Zamek w Sunninghill, pierwotnie przeznaczony na mieszkanie dla księżniczki Elżbiety oraz jej męża, porucznika Mountbattena, w tych dniach padł pastwą pożaru.

Para książęca wybrała przeto nową siedzibę: piękny zamek w Bagwood, który widzą na zdjęciu. W zamku rozpoczęto już przygotowania na przyjęcie młodej pary po ślubie, który odbędzie się ma w listopadzie bieżącego roku.

(Foto: France Cliech)

Wzburzeni rycerze biegają z mieczem podniesionym. — Precz! Precz! Co robicie!? Czart was opętał!? Precz stąd w oczy mgieł!... Ciemne postacie, uzbrojone w pochodnie, topory, oski cofają się lawą o parę kroków, lecz nie ustępują. Patrzą na panów spode łba. Przed nich wysuwa się wysoka postać, znana wszystkim. Walter bez Mienia. Na te ognia wydaje się jeszcze wyższy. Miecz zdjął z szyi, opiera się na nim, spogląda wyzywająco.

— Precz stąd! Ogień zalewa!... — ryczy Rajmund.

Walter ujmie się ręką pod bok.

— Precz stąd, wielmożni! — odpowiada gromko. — Precz stąd, jeśli nie chcecie oberwać po łbie!

— „Ty... Ty... Bekarcie!... Gnoj-rzu!... Co tutaj robisz!? Jak śmiesz!... —

Walter śmieje się szyderczo.

— Co robimy? Dyc widziście, szlachetni panowie! palmy gród! Nie ostanie z niego kamień na kamieniu!... Ej, wy tam! Nie strachaj się! Kupą stac! Wywalać bramy!... —

— Pasy z was będziemy drzeć!... Żywo gwałtować!... Chamy pod! O-pamięta! się natychmiast! Darujemy wam, jeśli się zaraz zabierzecie do gaszenia! Dalej! Dalej! Pręcej!... —

Tum milczy. Walter śmieje się. Ogień huczy. Przepalone belki trzeszczą. Dachy się zapadają.

(Ciąg dalszy nastąpi)

— Nasze pachy! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Najwidoczniej nieprzyjaciół pod-

szedł zniemacka, wybił pacholków i chce zniszczyć miasto... Co żywiej zbierać się w szczył! Naciara! Pożar huczy nad miastem, potrzasa płonąca grzywa. W zaroślach nadrzecznych przebudzone ptactwo kołuje wysoko z piskiem trwogi. W czarnej rzecz odbijają się płomienie. Skry łecz zewsząd. Rżą przerażone konie. Z trzaskiem za-lamują się strawione płomieniem do-my. Ogień łapczywie wyciąga żagwie po nowe. Zanim obejmie ściany, roz-żarza je do białości, przeświecila, że przed spłonieniem stają się cudownie piękne. Każda rzeźba rysuje się ostro, ujawnia swój zarys i sens. Domy sku-piają się w uroście i jak w ekstazie oddają się ogniom na ofiarę.

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — krzyczą beznadziejnie rycerze. Biegna ku-kracz na najbliższej bramie, pędząc ze-strachane konie. Przebóg, a toż co-znowu! Jakies gromady rabią, wy-walają wrota, burzą mur, walą oskami w ściany... Burza od wewnątrz!

— Gdzie ludzie! Gdzie ludzie! — wrzeszczy prze-raźliwie Robert. — Nasi ludzie!

Małe sensacje z wielkiego świata

W strefie okupacji brytyjskiej w Anstrli wyprodukowano pierwszy raz czekolady — „ersatz”, czyli czekolady zastępcze. Nowa czekolada składa się z wyciągu dyni, cukru i oliwy. Fachowcy twierdzą, iż nowa czekolada posiada trzy razy silniejszą moc odżywcza, aniżeli normalna czekolada. 100 gr. ma zapewnić 250 kaloryj odżywczych. Dopiero teraz rozpocznie się raj dla smakoszy czekolady. Trzy razy słodsza. Mimo takiej perspektywy, wolimy dotychczasową fabrykację czekolady.

Amerykanie zaczynają obecnie kampanię za utrudnianiem rozwoju przez wprowadzanie odpowiednich ustaw ograniczających dotychczasowe warunki i okoliczności. Dopiero krzyk podnieśli się w stanie Nevada! Między innymi skłócenie małżonkowie muszą na kilku zebraniach publicznych przedstawiać zarządy. Ładna metoda. Publiczne pranie brudów małżeńskich. Być może skuteczne w Ameryce?

Laureat Nobla dr. Langmuir dokonał w Chicago próby ze sztucznym śniegiem, produkowanym z węgla. Będziemy mieli więc niebawem sztuczne burze i być może pioruny. Zabawa z zapalnikami...

W Genii zdarzył się wypadek, iż pewien ogrodnik, zbierający winogrona, upadł z drabiny z pewnej wysokości. Na ziemi, kiedy oprzytomiał, odyszał nagle utraconą pamięć. Przypomniał sobie, iż był w czasie wojny lekarzem w armii włoskiej. Ranny w głowę pociskiem niemieckim stracił pamięć i przez 4 lata żył jako ogrodnik. Rodzina, która nosiła już po nim żałobę, odzyskała ojca i stefa rodziny.

Ograniczenia w Anglii obejmują wszystkich. Premier prosił rząd, by nie odmalowywał mieszkanie, odrestaurowane jeszcze w 1935 roku. Miarodajne czynnik odrzucił jednak te prośby, oświadczaając: „Oszczędności, trzeba zaczynać od najwyższych czynników”. Król natomiast, któremu balkon w pałacu w Buckingham groził upadkiem, uzyskał odpowiednie sumy na naprawy. Większy szczęściarz i Król...

Wzniesienie w Niemczech Krzyża na znak pokuty

Kolonia. — Na znak pokuty za zbrodnie popełnione przeciw Bogu, 800 młodych katolików z diecezji Spiryt w Palatynacie u-stawili na górze Rittersberg ogromny krzyż, który panuje nad całą okolicą. Na tabliczce przymocowanej na cokole krzyża zamiesz-czone następujące słowa: „Krzyż ten został ustawiony jako symbol naszej woli odpo-kutowania za zbrodnie przeciw Bogu, popeł-nione między 1933 a 1945 rokiem. Bóg, Oj-ciec Miłosierny i Sędzia Straszliwy może da-rowną nam nasze winy dzięki zasługom Świętego Syna. Krzyż ten ma być przestrogą dla przyszłych pokoleń i przypominać ludo-wi Palatynatu, że nie ma zbawienia i życia, jak tylko przez Krzyż Chrystusowy. (C.I.C.)

Czy wykonanie wyroku na Petkowie odłożono?

LONDYN. — Rzecznik rządu brytyjskiego oświadczył 2 września br., że rząd użył skądś wiadomości, iż wykonanie wyroku na przywódcy bułgarskiej partii chłopskiej, Petkowie, zostało odłożone z powodu odwo-lania, jakie złożył od wyroku, skazującego go na karę śmierci.

WRZESIEŃ
6
Sobota

Dziś: Zacharyasza pr.
Jutro: Reginy p.
Pojutrze: Narodzenie N.M.P.

Cicha Dnia

W Lille likwiduje się Bursę Polską, której gościnie podwoje mieścić się na przedmieściu La Madeleine. Instytucja ta utrzymywała się między innymi dzięki staraniom i pomocy „Caritasu”, Wojska Polskiego, oraz niektórych organizacji społecznych na emigracji.

W bursie tej znajdowało pomieszczenie 50 uczniów, Polaków, którzy uczęszczali zarówno do szkół zawodowych w Lille, jako też do liceów. Odpowiednio dobrany personel nauczycielski zapewniał młodzieży bezsporną pomoc w pracy, oraz właściwą opiekę.

50 rodzin polskich z pełnym zaufaniem wysłało swe dzieci do bursy, rozkładając sobie odpowiednio wydatki i dalsze możliwości finansowe na przyszłość.

Obecnie dowiadujemy się, iż jedna z organizacji finansujących to złoże, postanowiła cofnąć swą pomoc finansową i w ten sposób zachwiać podwaliny istnienia tej placówki.

Trzeba tu przypomnieć, iż w takich wypadkach lepiej było by organizację, która wycofała pomoc dla Bursy Polskiej, by odwołała z terenów swych placówek działaczy i instruktorów, oraz zlikwidowała swe biura i pieniądze w ten sposób uzyskane, przekazała na polską instytucję opiekuńczą. Będzie to naprawdę daleko lepsza działalność, jak stanie zamęt w życiu emigracji we Francji.

Nie można nawet porównywać przydatności „biur” i „central” z wartością i potrzebą Bursy dla młodzieży, która może być ogólniejszym życia kulturalnego, wychowawczego i religijnego.

Zwyczaj wskaźnika drożyznianego cen hurtowych

Ogólny wskaźnik drożyzniany cen hurtowych w sierpniu 1947 r. wzrósł do 998 w stosunku do 882 w lipcu, na podstawie 100 w r. 1938. Zwiększa zanotowane w stosunku do miesiąca poprzedniego, wynosi 134% i pochodzi niemal wyłącznie ze wzrostu wskaźnika cen produktów spożywczych. Ostatni z 985 w lipcu wzrósł do 1.211 w sierpniu, czyli o 23%. Nowe ceny zbóż, ustalone dekretem z 7. sierpnia 1947 roku, podlegają za sobą zwykłe wskaźniki cen artykułów spożywczych o 13%.

Znacznie wzrosły także ceny mięsa, jaj i ziemniaków. Obniżają się natomiast ceny wina w wolnej sprzedaży.

Wskaźnik cen produktów przemysłowych wzrósł z 779 do 784. Przystosowanie cen aluminium, szkła i zwierciadeł, niektórych kwasów, używanych w włókiennictwie, spowodowało zwykłe cen o 0,7%.

Zasoby żywności we Francji w r. 1947, w porównaniu do r. 1939

Zasoby żywności Francji w roku bieżącym w porównaniu do zasobów z r. 1939, są na ogół znacznie mniejsze.

Pszenica: Ogółem rolnicy zbiorą w roku 1947 około 35 milionów kwintal; w r. 1946: 66 milionów kwint.; w r. 1939: 74 miliony kwint.

Ziemiak: W r. bieżącym spodziewany jest zbiór 12 milionów ton; w r. 1946: 11 milionów ton; w r. 1939: 15 milionów ton.

Buraki cukrowe: Przewidywane zbiory w r. 1947: 7.600.000 ton; w r. 1946: 6.500.000 ton; w r. 1939: 11.500.000 ton.

Mięso: w r. 1947: 1.400.000 ton; w r. 1946: 1.400.000 ton; w r. 1939: 1.800.000 ton.

Wino: spodziewany zbiór w 1947 r.: 50 milionów hl; w 1946 r.: 25 milionów hl; w 1939 r.: 65 milionów hl.

Masło: w 1947 r.: 100.000 ton; w 1946 r.: 100.000 ton; w 1939 r.: 225.000 ton. Przyczyną tego ogromnego różnicy jest brak paszy dla bydła (700.000 ton w 1939 r., wobec 150.000 ton w 1947 r.).

Oliwa: w 1947 r.: 15.000 ton; w 1946 r.: 20.000 ton; w 1939 r.: 9.500 ton. (Zasewy ucieplają wcale wskutek mrozów).

Smalec: obecnie używany jest prawie wyłącznie w konsumpcji domowej.

15 dzieci austriackich zaproszonych do Eury et Loire

Federacja Socjalistyczna w dep. Eure et Loire zaprosiła na wakacje 15 dzieci austriackich.

Wyjechało już 25.000 jeńców wojennych z Belgii do Niemiec

Dotychczas wyjechało z Belgii do Niemiec 21 pociągów z 25.000 jeńców wojennych. Pozostaje w Belgii jeszcze do końca grudnia br. około 20.000.

Do 1 stycznia 1948 r. wszystkie baraki, zajmowane przez Niemców, zostaną opróżnione — w ilości 800 sztuk.

Baraki te zostają stopniowo przejęte przez przybywających robotników górniczych — obywateli krajów.

Skarb diamentowy wartości 2.500.000 dolarów powrócił do Holandii

Kwatera główna wojsk amerykańskich w Niemczech w tych dniach przekazała rządowi holenderskiemu skarb, składający się z diamentów o łącznej wartości 2.500.000 dolarów. Skarb zawiera więcej niż 17.000 karatów. W wymienionym zbiorze znajduje się „biały krak”, jeden diament czarny o 68 karatach.

Skarb powojenny został odkryty w pewnej kopalni w okolicy Friedrichshafen i zabezpieczony jest obecnie w podziemiach starego Reichsbanku w Frankfurtu.

Diamenty te zostały skradzione ich holenderskim właścicielom żydowskim w 1942 r. Transport tego skarbu diamentowego z Frankfurtu do Amsterdamu odbył się samochodem pod eskortą M.P. amerykańskiej. (Lil)

Więści z Polski

Smutne skutki wywozu bekoni i szynki Brak słoniny w Polsce

Katowice. — „Dz. Zach.” pisze: „Nie ma masła. Dlaczego? Między innymi dlatego, że nie ma słoniny. Nie ma słoniny. Dlaczego? Bo nie ma wystarczającej ilości paszy dla świń, paszy, której rosną pokłady tłuszczu, z którym bezkultownie uganiamy się po sklepach rzemieślniczych.”

„Pełnomocnik Komisarza Rządowego do spraw organizacji gospodarki mięsnej — Julian Gregorowicz”, oświadczył: „Tragedia zaczęła się późną wiosną tego roku, kiedy to nielaskawe nieba zesłały posuch. Skutek — niedobór paszy, w konsekwencji zaś tego — nagła zwyżka cen za ziemniaki i zboże. Podam dla przykładu: Cena 100 kg. ziemniaków 220 — 300 zł. we wrześniu 1946 r. wzrosła w maju 1947 r. do 800—1.000 zł. Podobnie zboże, którego

100 kg. we wrześniu 1946 r. kosztowało 1.200 — 1.800 zł., a w maju 1947 r. około 7.000 zł.

Co robił więc hodowca-rolnik? Nie mogąc sobie pozwolić na płacone tych cen i tuczenie, sprzedawał masowo żywe świni. Jak wiadomo, masowo podaż jednego produktu powoduje normalnie zniżkę ceny, tak więc i żywicy, za którego 1 kg. we wrześniu 1946 roku płacono się w prowincji 160 zł., uzyskiwał w maju 1947 r., również w prowincji, cenę tylko 150 zł. za 1 kg. Najprościej było zakupić wówczas tanie większe ilości żywyca, zabić i zmagazynować je. Cóż, kiedy nasze zamrażalnie, zniszczone przez wojnę, znajdując się dopiero w trakcie odbudowy. Tak więc wiele świń wolens nolens rozstało się wówczas z tym światem i zamiast do magazynów, trafiło do żołądków wiecznie nasyconych ludzi.”

Tyle dziennik krajowy. O tym ile szynki i bekoni wywieziono zagranicę, nie wolno naturalnie ani pisać ani mówić w dziennikach krajowych. Ponieważ „Narodowiec” o tym pisze, więc organ biurokratyczny papierowy „Gazeta Polska”, jako obrońca eksportu, srodze się na nas gniewa!

Nowa linia kolejowa Gdańsk — Studthof

Pomiędzy Gdańskiem a Studthofem uruchomiono nową linię kolejową. Studthof leży u podnóża mierzei wiślanej nad zatoką Gdańską.

Morderca żony stanął przed Sądem Dorańczym

W początku lipca ubr. Antoni Nowicki, mieszkaniec Warszawy, ożenił się z Emilią Chwałowską. Chwałowska nie wiedziała, że ma jej ożeniony był przed wojną z niejaką Marią Szydłowską i że małżeństwo to nie zostało jeszcze rozwiązane.

Po kilku miesiącach wspólnego życia Chwałowska dowiedziała się o popełnieniu bigamii. Porozumiewając się z rodziną, opuściła Nowickiego i wszczęła kroki rozwodowe.

Nowicki groził swojej żonie, że jeżeli nadal nie będzie z nim razem mieszkała, to pozbawi ją życia. Chwałowska nie zgadzała się.

27 maja br. ok. godz. 16 Nowicki oczekiwał na Chwałowską w okolicy ul. Żelazna na Grochowie. Ulica ta przechodziła codziennie Chwałowską, udając się po pracy do domu.

Gdy Chwałowska nadeszła, Nowicki wyciągnął kłutnie, w trakcie której przyłożył jej rewolwer do piersi. Chwałowska zaczęła uciekać, Nowicki trzykrotnie strzelił. Jedną z kul ugodziła Chwałowską w serce, na skutek czego poniosła śmierć na miejscu.

Nowicki stanął przed Sądem Dorańczym w Warszawie.

Chłopcy uratowali pociąg od katastrofy

Na skutek ulewnej deszczu na linii Bielsk Podlaski — Strabla został podmyty tor kolejowy. Uszkodzenie toru zauważył 13-letni Stanisław Lewandowski, mieszkaniec Strabli pasący w pobliżu było. O swoim spostrzeżeniu zawiadomił natychmiast dyżurnego ruchu stacji Strabla; gdy tymczasem brat jego Sergiusz zatrzymał nadjeżdżający pociąg osobowy, zjadający do Białegostoku, zapobiegając w ten sposób katastrofie kolejowej. Otrzymał nagrodę pieniężną.

Wypadek samochodowy spowodował odnalezienie cennych dokumentów

Nieoczekiwane następstwa pociągnięta za sobą, drobny zrzęta, wypadek samochodowy, jaki kilka dni temu zdarzył się w Sopocie. Na stojącej na szosie wóz ciężarowy wpadła w nocy taksówką, zjadającą w kierunku Gdyni. Pasażer został lekko ranny, a jego walizka wypadła na jezdnię. Klucy na miejsce wypadku pobiegli przechodnie, i tylko przypadkowo zawiadzić należy ich uratowanie. Dokumenty te zaginęły jeszcze w 1939 roku z Muzeum Narodowego w Warszawie.

Okazało się, że kryje ona w sobie niezwykle cenne pod względem historycznym dokumenty, m. in. kilkadziesiąt listów króla Stanisława Leszczyńskiego, portret olejny Stanisława Augusta itd.

Istnieje przypuszczenie, że dokumenty historyczne miały powołać zagranicę i tylko przypadkowo zawiadzić należy ich uratowanie. Dokumenty te zaginęły jeszcze w 1939 roku z Muzeum Narodowego w Warszawie.

Zbiórka pod hasłem milion dolarów dla Polski

Warszawa. — United Polish Relief Fund of Canada — Zjednoczony Komitet Pomocy Polsce w Kanadzie — dnia 1 września br. rozpoczyna kampanię zbiorczą pod hasłem „Milion dolarów dla Polski”. Kampania ta potrwa 4 miesiące.

Amb. Stanów Zjedn. Griffis pragnie ufundować sierociniec

Warszawa. — Ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce Stanton Griffis, złożył wizytę Ministerowi Kultury i Sztuki S. Dybowskemu. Podczas rozmowy ambasador zgłosił propozycję ufundowania w Polsce własnym sumptem sierocinca dla 25 dzieci — sierot po artystach i działaczach kulturalnych polskich.

5 gramów radu przybyło do Polski

Warszawa. — Statek „Equador” przywiózł z Halifax i Montreal do Polski w ramach dostaw UNRRA ładunek 1.760 kg. Transport zawiera m. in. rad w ilości 5 gramów. Nadeszły również 3 skrzynki z penicyliną — wagi 250 kg. Cenny transport zawiązał ponadto 10 skrzyń przyborów medycznych, 64 skrzynki medykamentów i część drobnicy uprządkowej.

Aresztowanie zbrodniarza wojennego

Warszawa. — W Wiedniu aresztowano poszukiwanego przez aliantów, Ottona Brandta, kierownika referatu żydowskiego w gestapo warszawskim.

Brand de facto był likwidatorem ghetta warszawskiego. Komisja badań do zbrodni niemieckich w Polsce przed dwoma laty energicznie poszukiwała oprawcy. Brand prawdopodobnie będzie wydany władzom polskim.

Kolejarze czekają na buty

Pisma krajowe donoszą:

Od dłuższego już czasu przed sklepem rozdzielczym firmy „Babil” w Warszawie, ul. Marszałkowska 137, gromadzą się tłumy pracowników Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej — Warszawa, aby podjąć należne im przydziały tekstylne. W tej chwili odbywa się właśnie rozdziel obuwia. A więc popularnych płócennych demarek i butów skórzanych, żaden sklep w stolicy nie cieszy się tak liczną frekwencją klientów, jak ten. Niezliczone masy mężczyzn i kobiet już od godz. 3 rano zajmują kolejkę, aby około południa dostać się do wnętrza sklepu. Nie zawsze jednak udaje się oczekiującym załatwić swoje sprawy w ciągu jednego dnia. Niejednokrotnie muszą oni pozostać w stolicy na dłużej.

Jak się dowiadujemy, na cały Okręg DOKP Warszawa funkcjonuje tylko jeden sklep rozdzielczy, w którym wydaje się pracownikom podległym Ministerstwu Komunikacji załączniki tekstylne. I tak interesanci muszą zjeżdżać z okolic Sierpca, a nawet Siedlec, tracąc niepotrzebnie tak drogi czas.

A interesanci cierpią. Drzwi wejściowe do sklepu muszą pilnować dwóch ludzi regulując ruch. W takich warunkach nie trudno o złośliwość. Wczoraj natknęliśmy się przed sklepem na splakana kobietę, której ukradziono w tłumie kartki odzieżowe i 2.000 zł. Jest ona żoną kolejarza. Nie może sobie na pewno pozwolić na tego rodzaju straty.

Koncert Artura Rubinsteina

Warszawa. — Znakomity pianista polski, Artur Rubinstein, przybędzie z początkiem nowego sezonu koncertowego do Polski, aby w Filharmonii Warszawskiej dać koncert na rzecz odbudowy gmachu Filharmonii narodowej przy ul. Jasnej.

Dostawy reparacyjne z Niemiec

Warszawa. — W ramach odszkodowań wojennych przybyło w tych dniach z Niemiec do Polski około 250 motocykli, 55 wagonów maszyn do pisania, 40 wagonów łózek, 30 wagonów farb, 20 wagonów chemikaliów oraz kilkadziesiąt wagonów instalacji elektrycznych i kilkadziesiąt wagonów tekstylii różnego rodzaju.

Rybacki ze Swinoujścia na dalekich połowach

Z końcem lipca rybak ze Swinoujścia wyruszył po raz pierwszy na dalsze połowy ryb pod Bornholm. Połowy miały charakter doświadczalny.

W związku ze zbliżającym się sezonem połowu ryb dokonano próbnych połowów w okolicach Skagen i zatoki Rømo. Wprawdzie wyprawa nie dała realnych korzyści z braku odpowiedniego sprzętu, jednak rybacy zostają zaopatrzeni w sieci typu szwedzkiego i znowu ruszą na te wody.

Niemcy podejrzani o podpalanie magazynów

Szczecin. — Przez szereg dni przez Szczecin przechodziła fala pożarów. Nie ma powodu dnia, w którym by nie spłonęło kilka obiektów. Ciekawe jest, że z zasady zabudowania płonęły od dachów, pomimo, że pożary powstają w różnych częściach miasta.

Jest poważne podejrzenie, że pożary powstają na skutek podpalenia. Zatrzymano już kilku podejrzanych Niemców. Podpalacze usiłowali również spowodować pożar w okolicy wielkich Morskich Składow Naftowych, jakie znajdują się w porcie szczecińskim, a gdzie zgmagazynowane są miliony kilogramów benzyny należącej zarówno do Centrali Produktów Naftowych, jak również i do władz sowieckich korzystających z polskich zbiorników naftowych przy transporcie produktów naftowych przez teren Polski.

Buduje się fabryka akumulatorów

Poznań. — W Starolecie pod Poznaniem rozpoczęto budowę największej w Polsce fabryki akumulatorów. Produkcję akumulatorów prowadzić będą 3 duże fabryki polskie PTA w Białsku, Tudor w Warszawie oraz nowa fabryka w Starolecie.

Pompy naftowe

Stalowa Wola. — W ostatnim czasie Zakłady Południowe w Stalowej Woli przystąpiły do produkcji pomp dla przemysłu naftowego i w tych dniach wykonały setną pompę. Produkcie zakłady pokryje całkowicie zapotrzebowanie przemysłu naftowego na pompy, które dotychczas sprowadzano ze Stanów Zjednoczonych.

Warszawa. — Po klótni małżeńskiej

Monika Słowińska zam. przy ul. Żelaznej 31 otruła się kwasem solnym. Niespodziewanie samobójczy przewieziono do szpitala.

Warszawa. — Na Dworcu Głównym

wyadłowy aresztowano znanego przedwojennego złodzieja S. Goldblata, który okradł oścekując na pociąg Leokadię Mallinowską, zam. Ceglana 2.

Pamiętki pielgrzymki polskiej na Lorette w dniu 31. sierpnia 1947 r.

Początek sztandarowej pielgrzymki polskiej w Lorecie. — Za ministrantami ks. prałat Chappé, delegat J.E. ks. biskupa Perrina z Arras i ks. rektor dr. Cegielski.

Sztandary Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej w pochodzie.

Chorągwie Bractwa Różańca Żywego i sztandary Towarzystwa Polskie.

Chorągwie Bractwa Różańca Żywego i sztandary Towarzystwa Polskie.

Odpowiedzi Redakcji

J.M. z Seine et Marne. — Odszkodowania za straty poniesione w Polsce wskutek działań wojennych są ściśle związane z otrzymaniem przez Polskę odszkodowań niemieckich. Radzieliśmy przeto Panu sprawę swą przedstawić w Konsulacie Gen. R.P., 31 rue Jean Goujon, Paris, VIII, który będzie mógł Pana najlepiej poinformować, gdzie i do kogo należy pociągnąć starania o uzyskanie odszkodowania. (4318)

Alojzy B. Potigny (Calvados). — W sprawie wypadku do Holandii. — Zwrócić się po informacje do jednego z biur kolejowych. (4320)

Antoni M-y Dercé par Mouti (Vienne). — Ostatnie zarządzenia władz belgijskich w sprawie imigracji do Belgii ograniczyły przyjazd niektórych kategorii osób. W myśl ostatecznych uchwał rządowych, będą mogli przyjechać do Belgii tylko specjaliści z zakresu metalurgii, budownictwa oraz robotnicy do kopalni węgla i kamieniołomów. Po informację w tych sprawach należy się zwracać do Konsulatu belgijskiego w Paryżu, na adres: Consulat Général de Belgique 25, rue Surène, Paris, 8. (4321)

Jan M. Berre L. Etang (R. du Rhône). — W sprawie karty pracy dla b. żołnierzy przy armii amerykańskiej. — Zwrócić się po informacje do Bureau du Travail przy prefekturze Bouches du Rhône w Marsylii. (4322)

Tomasz D. Brouil par Hombieux (Somme). — Spłata, jaka przysługiwała Panu w roku 1939 i teraz będzie się Panu należała. Jedyną trudnością w przekazaniu jej z Polski do Francji będą polegają na zakazie wywozu pieniędzy z Polski zagranicę. Zezwolenie na wywóz lub wysyłkę pieniędzy z Polski zagranicę, może wydać jedynie Komisja dewizowa w Warszawie. (4323)

M. H. z Montfermeil. — Jeśli rodzina pańska zamieszkiwała w Konstantynopolu i brak o niej wszelkich wiadomości, przpuszczając wówczas należy, że wyjaśnić o niej mógł by Pan u dzielnego głównego urzędu policji w Konstantynopolu. Pozostawiamy może Panu przystąpienie do konsulatu tureckiego w Paryżu. Adres jest następujący: Consulat de Turquie, 170, bid. Haussmann, Paris, 8. — W sprawach pieniężnych zwrócić się do Banku P.K.O., 23, rue Talbot, Paris, 9. (4324)

Zygmunt St. St. Claude (Jura). — Główny ośrodek rybołówstwa morskiego we Francji znajduje się w Boulogne. Tamtejsze biuro pracy (Office du Travail), mogłoby Panu udzielić szczegółowych danych o warunkach pracy i płacy w zawodzie rybactwa. Poza Boulogne, są również inne ośrodki, jak np. w St. Malo, La Rochelle, itd. Jedyną podobnie jak w wypadku do Boulogne, tylko Office du Travail może Panu udzielić szczegółowych danych o warunkach pracy w tym zawodzie. Wystarczy zaadresować: Office du Travail à Boulogne (Pas de Calais), lub à St. Malo, lub à la Rochelle. (4325)

Sp. Ed. Exinecourt. — W sprawie książki elektrotechnicznej. — Książki takiej nie posiadamy. Może nabył by ją Pan w Księgarni polskiej w Paryżu: Librairie Polonaise, 123, bid. St. Germain, Paris, 6, względnie Księgarnia ta wskaże Panu adres, gdzie taką książkę będzie można kupić. (4326)

J. 27. — Ustawa przysługująca kobiecie w ciąży prawo do przerwy pracy na 6 tygodni przed porodem i 6 tygodni po porodzie. Za okres ten odszkodowanie w wysokości pół zarobku (o ile pracownica ta była ubezpieczona), płaci Assurance Sociales. — W sprawie premii zwrócić się do tej kasy ubezpieczeń. (4327)

Jan K-ski, Larhny par Villers Cotterets (Aisne). — Konsulat ma prawo załatwiać akty notarialne. Przepis przeto gospodarki posiadanej w Polsce na siostrę, która powraca do kraju, może być przeprowadzony w Konsulacie Gen. R.P. w Paryżu, 31, rue Jean Goujon, Paris, 8. Przy załatwianiu sprawy należy się wykazać dowodami, że dana gospodarka jest pańską własnością. Zwrócić się po szczegółowe informacje do Wydziału Prawnego konsultatu luz Związku Osadników Polskich, 7, rue Chillon, Paris, 4. (4328)

Wojciech D. Auby - Asturias (Nord). — W sprawie posiadłości w Polsce. — O istnienie dekretu, konfliktu w Polsce majątków emigrantów, nie nam nie wiadomo. Mogłoby Pan w tej sprawie ściśle jedynie poinformować Konsulat Gen. R.P., 45, bid. Carnot, Lille (Nord). (4329)

Wiersze Czytelników

Budują
Ludzie znów budują
Tak stało do kół,
I nie ma marnuła,
Praca jest wesola.

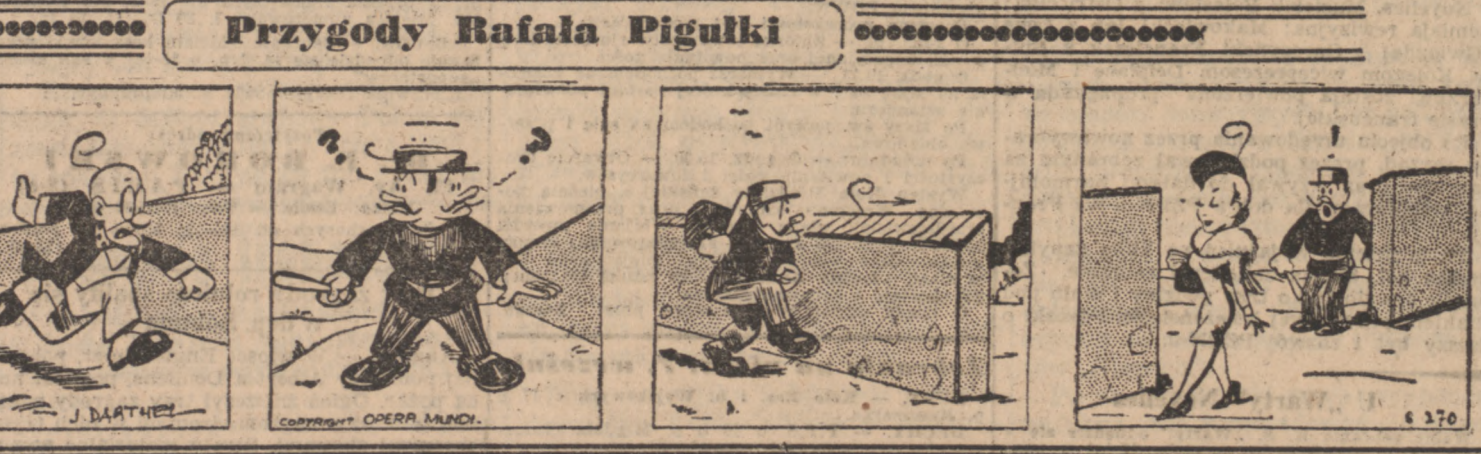
Budują, fabryki, parki,
Słone mosty wody,
A co do gospodarki,
Tę ale masz urody.

Ziarno bardzo siane
Prosto w górę marne,
Ni to broda, ni to
Ni to marne.

Pługi marne mają
Ugór zaniedbany,
Teraz się starają
Może przyjdzie smutny.

Zmiana przysłała w święcie,
Tę już posłuch chodzą,
A o tym wiemy przede
Jedną jest nie przele.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Przygody Rafała Pigulki

Nie czekaj na mnie

Alfred BRONOWSKI Powieść współczesna

Walczyć w warunkach, gdzie wróg wszystkich traktował jako buntownika i bandytów, gdzie nie brano do niewoli...

Jakże mało czasu wydawała mu się teraz jego walka w Dunkierze, jakże to wszystko usunęło się gdzieś w dal! Papierowe gwarancje, zapewnienia pomocy i wolności wydały mu się niczym. Tu na polskiej ziemi wrzawała walka śmiertelna, tu o dzień lała się krew za wolność kraju.

Stojąc w Warszawie przy oknie, z którego obserwował egzekucję, powłaził decyzy — nie pozostanie dłużej w Londynie! Wprawdzie musi jeszcze wrócić, by wypieścić rozkazy, ale potem wróci do kraju. Tu będzie walczył...

Margot nie przerywała zamyślenia kapitana. Dopiero gdy zmrok zaczął ogarniać ulice, odnawiała się: — Czas na nas, panie kapitanie!

Wrócił na kwatery. Przez całą noc myślał i myślał przez. — Żył miliony Polaków, tak żyła i Jaga opuszczona przez Andrzeja dla Helen Colman, jasnowłosej Angielki...

Na drugi dzień rano ubrał się starym w swój niemiecki mundur i czekał na przyście Margot. Postanowił prosić ją o skontaktowanie go z Jagą. Bo teraz, gdy ujrzał na własne oczy terror panujący w Kraju, nie potrafił by złać rozkazu. Jeśli nie wolno zrzutkom spotykać się z rodzinami, to są ku temu istotne powody. Kto wie, czy nie naraziłby Jagi, przychodząc do niej nieoczekiwanie?

W końcu zastanowił do drzwi i do pokoju weszła Margot. — Mówiono mi, że kapitan nie jada śniadania — pogroziła mu figlarnie palcem. — Tak nie można.

Po prostu liczę minuty do pani przyścia — wyrzucił z siebie. — I cieś się, że jest już pani tutaj. Mam pewną prośbę...

— Dla pana wszystko! — roześmiała się, a poważnie zapytała. — Czego pan potrzebuje, panie kapitanie?

— Stosownie do rozkazu nie wolno mi się z nikim widzieć, nawet z nikim z rodziny...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Wiadomości miejscowe z różnych stron

Kursy tańców i inscenizacji polskich Związku Towarzystw Kobiecych we Francji

Zgodnie z uchwałą powziętą na posiedzeniu Zarządu Związku wraz z prezeskami Okręgowym i Związku w ubiegłych dwóch miesiącach przeprowadzone kursy dla Kół Polskich należały do Okr. I i IV.

Pierwszy odbył się w miesiącach czerwiec i lipiec w Barlin, Okr. I.

Drugi zaś odbył się w sierpniu kolejno w Valenciennes, Denain i Bruay-Thiers.

O tym jak pożądanie te kursy były, świadczą najlepiej duża ilość uczestniczek kursu i regularne przychodzenie na lekcje.

Tok lekcji obejmował: deklamację, recytację, śpiewy, tańce i inscenizację.

W Okr. I odbyły się 4 lekcje i to w Barlin, Mianowicie 24 i 25 czerwca, 2-go i 9-go lipca.

Niżej zamieszczona tabela wykazuje lekcje i udział kursantek.

Gospodarzem kursu był Zarząd Tow. Polek z Barlin z panią Hadaśową na czele, który na każdej lekcji częstował wszystkie uczestniczki dobrą kawą.

Tabela lekcji i udział kursantek Okr. I w Barlin

	24. VI.	25. VI.	2. VII.	9. VII.
1. Bruay	2	4	3	3
2. Beuvry	2	4	3	3
3. Barlin	2	4	3	3
4. Divion	2	4	3	3
5. Halliout, 2.	2	4	3	3
6. Halliout, 3.	2	4	3	3
7. Halliout, 4.	2	4	3	3
8. Halliout, 5.	2	4	3	3
9. Halliout, 6.	2	4	3	3
10. Halliout, 7.	2	4	3	3
11. Halliout, 8.	2	4	3	3
12. Halliout, 9.	2	4	3	3
13. Halliout, 10.	2	4	3	3
14. Halliout, 11.	2	4	3	3
15. Halliout, 12.	2	4	3	3
16. Halliout, 13.	2	4	3	3
17. Halliout, 14.	2	4	3	3
18. Halliout, 15.	2	4	3	3
19. Halliout, 16.	2	4	3	3
20. Halliout, 17.	2	4	3	3
21. Halliout, 18.	2	4	3	3
22. Halliout, 19.	2	4	3	3
23. Halliout, 20.	2	4	3	3
24. Halliout, 21.	2	4	3	3
25. Halliout, 22.	2	4	3	3
26. Halliout, 23.	2	4	3	3
27. Halliout, 24.	2	4	3	3
28. Halliout, 25.	2	4	3	3
29. Halliout, 26.	2	4	3	3
30. Halliout, 27.	2	4	3	3
31. Halliout, 28.	2	4	3	3
32. Halliout, 29.	2	4	3	3
33. Halliout, 30.	2	4	3	3
34. Halliout, 31.	2	4	3	3
35. Halliout, 32.	2	4	3	3
36. Halliout, 33.	2	4	3	3
37. Halliout, 34.	2	4	3	3
38. Halliout, 35.	2	4	3	3
39. Halliout, 36.	2	4	3	3
40. Halliout, 37.	2	4	3	3
41. Halliout, 38.	2	4	3	3
42. Halliout, 39.	2	4	3	3
43. Halliout, 40.	2	4	3	3
44. Halliout, 41.	2	4	3	3
45. Halliout, 42.	2	4	3	3
46. Halliout, 43.	2	4	3	3
47. Halliout, 44.	2	4	3	3
48. Halliout, 45.	2	4	3	3
49. Halliout, 46.	2	4	3	3
50. Halliout, 47.	2	4	3	3
51. Halliout, 48.	2	4	3	3
52. Halliout, 49.	2	4	3	3
53. Halliout, 50.	2	4	3	3
54. Halliout, 51.	2	4	3	3
55. Halliout, 52.	2	4	3	3
56. Halliout, 53.	2	4	3	3
57. Halliout, 54.	2	4	3	3
58. Halliout, 55.	2	4	3	3
59. Halliout, 56.	2	4	3	3
60. Halliout, 57.	2	4	3	3
61. Halliout, 58.	2	4	3	3
62. Halliout, 59.	2	4	3	3
63. Halliout, 60.	2	4	3	3
64. Halliout, 61.	2	4	3	3
65. Halliout, 62.	2	4	3	3
66. Halliout, 63.	2	4	3	3
67. Halliout, 64.	2	4	3	3
68. Halliout, 65.	2	4	3	3
69. Halliout, 66.	2	4	3	3
70. Halliout, 67.	2	4	3	3
71. Halliout, 68.	2	4	3	3
72. Halliout, 69.	2	4	3	3
73. Halliout, 70.	2	4	3	3
74. Halliout, 71.	2	4	3	3
75. Halliout, 72.	2	4	3	3
76. Halliout, 73.	2	4	3	3
77. Halliout, 74.	2	4	3	3
78. Halliout, 75.	2	4	3	3
79. Halliout, 76.	2	4	3	3
80. Halliout, 77.	2	4	3	3
81. Halliout, 78.	2	4	3	3
82. Halliout, 79.	2	4	3	3
83. Halliout, 80.	2	4	3	3
84. Halliout, 81.	2	4	3	3
85. Halliout, 82.	2	4	3	3
86. Halliout, 83.	2	4	3	3
87. Halliout, 84.	2	4	3	3
88. Halliout, 85.	2	4	3	3
89. Halliout, 86.	2	4	3	3
90. Halliout, 87.	2	4	3	3
91. Halliout, 88.	2	4	3	3
92. Halliout, 89.	2	4	3	3
93. Halliout, 90.	2	4	3	3
94. Halliout, 91.	2	4	3	3
95. Halliout, 92.	2	4	3	3
96. Halliout, 93.	2	4	3	3
97. Halliout, 94.	2	4	3	3
98. Halliout, 95.	2	4	3	3
99. Halliout, 96.	2	4	3	3
100. Halliout, 97.	2	4	3	3
101. Halliout, 98.	2	4	3	3
102. Halliout, 99.	2	4	3	3
103. Halliout, 100.	2	4	3	3
104. Halliout, 101.	2	4	3	3
105. Halliout, 102.	2	4	3	3
106. Halliout, 103.	2	4	3	3
107. Halliout, 104.	2	4	3	3
108. Halliout, 105.	2	4	3	3
109. Halliout, 106.	2	4	3	3
110. Halliout, 107.	2	4	3	3
111. Halliout, 108.	2	4	3	3
112. Halliout, 109.	2	4	3	3
113. Halliout, 110.	2	4	3	3
114. Halliout, 111.	2	4	3	3
115. Halliout, 112.	2	4	3	3
116. Halliout, 113.	2	4	3	3
117. Halliout, 114.	2	4	3	3
118. Halliout, 115.	2	4	3	3
119. Halliout, 116.	2	4	3	3
120. Halliout, 117.	2	4	3	3
121. Halliout, 118.	2	4	3	3
122. Halliout, 119.	2	4	3	3
123. Halliout, 120.	2	4	3	3
124. Halliout, 121.	2	4	3	3
125. Halliout, 122.	2	4	3	3
126. Halliout, 123.	2	4	3	3
127. Halliout, 124.	2	4	3	3
128. Halliout, 125.	2	4	3	3
129. Halliout, 126.	2	4	3	3
130. Halliout, 127.	2	4	3	3
131. Halliout, 128.	2	4	3	3
132. Halliout, 129.	2	4	3	3
133. Halliout, 130.	2	4	3	3
134. Halliout, 131.	2	4	3	3
135. Halliout, 132.	2	4	3	3
136. Halliout, 133.	2	4	3	3
137. Halliout, 134.	2	4	3	3
138. Halliout, 135.	2	4	3	3
139. Halliout, 136.	2	4	3	3
140. Halliout, 137.	2	4	3	3
141. Halliout, 138.	2	4	3	3
142. Halliout, 139.	2	4	3	3
143. Halliout, 140.	2	4	3	3
144. Halliout, 141.	2	4	3	3
145. Halliout, 142.	2	4	3	3
146. Halliout, 143.	2	4	3	3
147. Halliout, 144.	2	4	3	3
148. Halliout, 145.	2	4	3	3
149. Halliout, 146.	2	4	3	3
150. Halliout, 147.	2	4	3	3
151. Halliout, 148.	2	4	3	3
152. Halliout, 149.	2	4	3	3
153. Halliout, 150.	2	4	3	3
154. Halliout, 151.	2	4	3	3
155. Halliout, 152.	2	4	3	3
156. Halliout, 153.	2	4	3	3
157. Halliout, 154.	2	4	3	3
158. Halliout, 155.	2	4	3	3
159. Halliout, 156.	2	4	3	3
160. Halliout, 157.	2	4	3	3
161. Halliout, 158.	2	4	3	3
162. Halliout, 159.	2	4	3	3
163. Halliout, 160.	2	4	3	3
164. Halliout, 161.	2	4	3	3
165. Halliout, 162.	2	4	3	3
166. Halliout, 163.	2	4	3	3
167. Halliout, 164.	2	4	3	3
168. Halliout, 165.	2	4	3	3
169. Halliout, 166.	2	4	3	3
170. Halliout, 167.	2	4	3	3
171. Halliout, 168.	2	4	3	3
172. Halliout, 169.	2	4	3	3
173. Halliout, 170.	2	4	3	3
174. Halliout, 171.	2	4	3	3
175. Halliout, 172.	2	4	3	3
176. Halliout, 173.	2	4	3	3
177. Halliout, 174.	2	4	3	3
178. Halliout, 175.	2	4	3	3
179. Halliout, 176.	2	4	3	3
180. Halliout, 177.	2	4	3	3
181. Halliout, 178.	2	4	3	3
182. Halliout, 179.	2	4	3	3
183. Halliout, 180.	2	4	3	3
184. Halliout, 181.	2	4	3	3
185. Halliout, 182.	2	4	3	3
186. Halliout, 183.	2	4	3	3
187. Halliout, 184.	2	4	3	3
188. Halliout, 185.	2	4	3	3
189. Halliout, 186.	2	4	3	3
190. Halliout, 187.	2	4	3	3
191. Halliout, 188.	2	4	3	3
192. Halliout, 189.	2	4	3	3
193. Halliout, 190.	2	4	3	3
194. Halliout, 191.	2	4	3	3
195. Halliout, 192.	2	4	3	3
196. Halliout, 193.	2	4	3	3
197. Halliout, 194.	2	4	3	3
198. Halliout, 195.	2	4	3	3
199. Halliout, 196.	2	4	3	3
200. Halliout, 197.	2	4	3	3
201. Halliout, 198.	2	4	3	3
202. Halliout, 199.	2	4	3	3
203. Halliout, 200.	2	4	3	3
204. Halliout, 201.	2	4	3	3
205. Halliout, 202.	2	4	3	3
206. Halliout, 203.	2	4	3	3
207. Halliout, 204.	2	4	3	3
208. Halliout, 205.	2	4	3	3
209. Halliout, 206.	2	4	3	3
210. Halliout, 207.	2	4	3	3
211. Halliout, 208.	2	4	3	3
212. Halliout, 209.	2	4	3	3
213. Halliout, 210.	2	4	3	3
214. Halliout, 211.	2	4	3	3
215. Halliout, 212.	2	4	3	3
216. Halliout, 213.	2	4	3	3
217. Halliout, 214.	2	4	3	3
218. Halliout, 215.	2	4	3	3
219. Halliout, 216.	2	4	3	3
220. Halliout, 217.	2	4	3	3
221. Halliout, 218.	2	4	3	3
222. Halliout, 219.	2	4	3	3
223. Halliout, 220.	2	4	3	3
224. Halliout, 221.	2	4	3	3
225. Halliout, 222.	2	4	3	3
226. Halliout, 223.	2	4	3	3
227. Halliout, 224.	2	4	3	3
228. Halliout, 225.	2	4	3	3
229. Halliout, 226.	2	4	3	3
230. Halliout, 227.	2	4	3	3
231. Halliout, 228.	2	4	3	3
232. Halliout, 229.	2	4	3	3
233. Halliout, 230.	2	4	3	3
234. Halliout, 231.	2	4	3	3
235. Halliout, 232.	2	4	3	3
236. Halliout, 233.	2	4	3	3
237. Halliout, 234.	2	4	3	3
238. Halliout, 235.	2	4	3	3
239. Halliout, 236.	2	4	3	3
240. Halliout, 237.	2	4	3	3
241. Halliout, 238.	2	4	3	3
242. Halliout, 239.	2	4	3	3
243. Halliout, 240.	2	4	3	3
244. Halliout, 241.	2	4	3	3
245. Halliout, 242.	2	4	3	3
246. Halliout, 243.	2	4	3	3
247. Halliout, 244.	2	4	3	3
248. Halliout, 245.	2	4	3	3
249. Halliout, 246.	2	4	3	3
250. Halliout, 247.	2	4	3	3
251. Halliout, 248.	2	4	3	3
252. Halliout, 249.	2	4	3	3
253. Halliout, 250.	2	4	3	3
254. Halliout, 251.	2	4	3	3
255. Halliout, 252.	2	4	3	3
256. Halliout, 253.	2	4	3	3
257. Halliout, 254.	2	4	3	3
258. Halliout, 255.	2	4	3	3
259. Halliout, 256.	2	4	3	3
260. Halliout, 257.	2	4	3	3
261. Halliout, 258.	2	4	3	3
262. Halliout, 259.	2	4	3	3
263. Halliout, 260.	2	4	3	3
264. Halliout, 261.	2	4	3	3
265. Halliout, 262.	2	4	3	3
266. Halliout, 263.	2	4	3	3
267. Halliout, 264.	2	4	3	3
268. Halliout, 265.	2	4	3	3
269. Halliout, 266.	2	4	3	3
270. Halliout, 267.	2	4	3	3
271. Halliout, 268.	2	4	3	3
272. Halliout, 269.	2	4	3	3
273. Halliout, 270.	2	4	3	3
274. Halliout, 271.	2	4	3	3
275. Halliout, 272.	2	4	3	3
276. Halliout, 273.	2	4	3	3
277. Halliout, 274.	2	4	3	3
278. Halliout, 275.	2	4	3	3
279. Halliout, 276.	2	4	3	3
280. Halliout, 277.	2			